

Dñica infra octa. Epiphanie

quomodo custodiui vobis diligenter. Hec ē voluntas dei beneplacēs. de qua David. Bñpla/ citum est dñs sup timeres eum p̄. cxlvij. quoniam timor custodit virum. Hicito quō mulier timeret adulterari cogitando q̄ vir eius respicit eam per fenestram. sic nihil possimus facere in hoc mundo quin totum videat deus p̄ fenestras sue scientie. Ideo timere debemus ad instar mulieris que nō audet loqui cum amasio suo respici ente viro. Quia timor dñi expellit peccatum. et q̄ sine timore est non poterit iustificari. Ecclī j. Et Ecclī. xxvij. Si nō in timore dñi tenueris te instanter subuertetur dom' tua. Tertio vult a nobis deus saluationem celestialem. post cōuersio nem penitentialem et durationē virtualem vult de nobis deus saluationē celestiale. Ratio. quia quelibet persona prudēs et discreta vult ducere opus suum ad finem. ppter quem fit illud opus alias esset defectus vel potentie vel sapientie vel iusticie. Modo videamus. ppter quem finem fecit nos deus. nō vt habitemus in hoc mundo finaliter. quoniā mundus iste nō est nisi via quam intramus per portā nativitatis et extimus p̄ portaz mortis. verbi gratia. ubi sunt illi q̄ erant. modo sunt tot anni. nec fecit nos deus isto fine vt cōgregemus pecunias nec reddit⁹. et quia omnia sunt dimittenda in morte. quia tam reges. domini. q̄ etiā pape et plati dimittent suas dignitates. et deus fecit nos ut demus nos delectationibus carnalibus et ad instar animalium brutorum que etiam habent illas delectationes. sed fecit nos deus isto fine ut habeamus vitam eternam. Ad Rhoma. vij. Finem vero vitam eternam supple habere. Si ergo quelibet persona vult q̄ opus suum veniat ad finem. multo magis deus. Ideo vult deus de nobis saluationem celestialem que est finis noster. Autoritas. Luç. xix. Venit filius hominis querere et saluum facere quod perierat Subditur. Non est volūtas ante patrem vestrum qui in celis est ut pereat unus de pusillis istis. Matth. xvij. Questio diceret aliquis si voluntas dei est ut omnes saluentur. quare tot damnantur cum sua voluntas est omnipotens. Quare ergo damnantur tot infideles. iudei. agareni. et tot maliti christiani si deus vult. ut omnes habeant saluationem celestialem. quare ergo tot vadunt ad damnationem. Responsio q̄ voluntas dei est ut omnes saluentur sed tu nō vis saluari. sed dices. volo saluari. Responsio verum est verbo. sed non facto. Unde qui dicit se velle ire ad nesciam verbo et recipit facto viam versus maguntiam. mētitur. Idem supbus dicit verbo. q̄ vult saluari et ire ad paradisum. sed facto recipit viam inferni. Idem dicatur de quolibet peccato. Unde nō est voluntas. sed velleitas. ut dicit sanctus Tho. in his qui volunt per viam peccatorum ire ad paradisum. patet ergo q̄ tu n̄ vis saluari. voluntate

pprie dicta dum intendis in peccatis permanere. Nota de rege similitudinez qui vult q̄ omnes de ciuitate habeant bonum et viuant. si dicitur. ergo quare suspenditis illuz. Responsio. q̄ fecit contra ordinationē meam. Ego ordinauit ppter bonum ipsorum ne furētur aliquid. sed iste fecit opositum. ergo r̄. Idem de alijs peccatis. Idem de deo qui vult q̄ omnes habeant bonum saluationis celestis. Ideo ordinauit q̄ omnes i-fideles veniant ad fidem et baptisentur et ipi nolunt obedire. ideo damnantur. quia de⁹ nō vult togere liberum arbitrium. Ideo de christianis ordinauit decē precepta r̄. et nolunt facere. Idē de religiosis et clericis ordinauit ut viuant honeste r̄. et nolunt. Sicut enim bonus dñs et iustus vult q̄ omnes sibi subditi habeant bonum. Euādo suas ordinationes. Ita et deus. quia ista ē dei voluntas perfecta. De qua dicit aplus. Qui cepit in bonis op̄ bonū pficiet vsq; in diē iesu xp̄i. ad Phil. j.

Dominica infra octauas
Ephie. Sermo secundus

Riformamini in nouitate sensus vestri. r̄. ad Rho. xii. et in epistola dñice currēt. Pro declaratione r̄. Sciendum q̄ int̄ oēs creaturas q̄s de⁹ fecit singulariter quid fecit in homine. Quoniā alie creature aut sunt pure spūales ut angeli. aut pure corporales ut iumenta. sed homo habet vtrūq;. habet em̄ animā spiritualem per quam p̄cipiat cum angelis. corp̄ cum animalibus. deus fecit ut doctor qui facit alii quem librum. et post in fine libri totum epilogat in uno capitulo. Ita fecit deus qui fecit unū magnum librum. sc̄. istum mundū. in quo qui vult legere dei potentia in creatione. dei sapientiam in oratione. dei misericordia in conseruatione. Fecit omnes creaturas corporales et spirituales. et ultimo hominē qui p̄cipiat cum omnibus creaturis tam spiritualibus. q̄ corporalibus cuž lapidibus in esse. cum plantis in esse et viuere. cum iumentis in esse et viuere et sentire cum angelis in esse et viuere et sentire et intelligere. Illud videtur dicere scripture sacra Gen. ii. Formauit deus hominem de limo terre q̄tū ad corpus. Et factus est homo in animam viuentē. Ex hoc sequitur contradictionē in homine. quia homo est ex duabus naturis contrarijs. sc̄ corporali et spirituali. Corpus naturaliter vult descendere ad delectationes r̄. Anima autē vult ascēdere per contemplationem r̄. Ecce contradictionē. Autoritas. Ad Gal. v. Caro concupiscit aduersus spiritum. et spiritus aduersus carnem. Angelonib; contradicit. nec iumentis sed homini. q̄a quando vult facere aliquod bonum. statim sedetur contradictionē. hoc bellum portamus nobiscū

Bermo

II

Et quia ex hoc sunt multi inordinati in hoc mundo. propter hoc dicit nobis apostolus in themate Reformamini in nouitate sensus vestri. non dic carnis sed sensus. id est anime. Ego quesui amore vestri per quas virtutes homo potest reformari et inueni quod per tres. prima ordinat hominem erga deum. secunda erga proximum. tertia erga corpus proprium.

Prima est vera humilitas

Secunda liberalis pietas

Tertia pura castitas

Ex his dicit thema. Reformamini in nouitate. et. Dico primo quod prima virtus qua homo potest reformari est vera humilitas que ordinat hominem erga deum. Nota quia quasi totus mundus securus est deo: trinam illius mali magistri. scilicet luciferi qui docuit superbia. Hic quo in serpente venit ad mulierem ad pitem debiliorum ville. et legit sibi lecti onem superbie quando dixit quod essent sicut di scientes bonum et malum. que statim superbiuit. Sicut enim habemus carnem nostram ab eua. sic etiam inclinamur ad superbiam. Sed vide qualiter de reformatum mundum cum tanta humilitate. ita quod non potuit esse melior. docens et predicans. quod non sequantur doctrinam illius falsi magistri luciféri. sed quod discant ab ipso deo. Discite a me quia misericordia sum et humilis corde. et inuenietis requiem animabus vestris. Matth. xj. Scutifer vel miles non vellere ire equitando si rex suus ieret peditando nec sedere in scandalo si rex sederet in terra. Ideo christus qui est forma humilitatis dedit nobis exemplum humilitatis. De quod apostolus ad Corin. ii. Qui cum in forma dei esset semetipsum exinanivit formam servi accipiens humiliavit semetipsum. Ergo reformatum iuxta formam et exemplum a christo vobis datum. Nota ad ppositum experimentum quod dicunt naturales de aquila. Quando ex antiquitate propter nimiam curuitatem rostri non potest cibum capere allidendo rostrum ad petram renouare. De hoc dicit David. ps. cij. Qui replet in bonis desiderium tuum renouabis ut aquile iuuentus tua. Aquila antiqua est persona superba. curuitas rostri est quedam consideratio proprie excellentie vel generis. quia miles vel nobilis et. quia magister vel doctor in scientia. vel quia dives et posset emere omnes istos. vel quia iuuenis vel fortis. et sic despicit alios. ex tali consideratione venit superbia. Idem de mulieribus quando mulier cogitat ego sum pulchrior de villa. scio tripudare. cantare. et. venit superbia in corde. Idem etiam de excellentibus spiritualibus de quibus deberet deum laudare. curuat rostrum ad priam excellentiam. Nota ad hoc exemplum quod habetur Luc. xviii. de phariseo qui dicebat. deus gratias ago tibi. quia non sum sicut ceteri hominum raptiores. iniusti. adulteri. ieunibus in sabbato. decimas de omnium que possideo

Ecce quo curuabat rostrum ad seipsus. Ex quod sequuntur duo mala. Primum quod non potest sumere cibum. scilicet spiritualem. quia ex illa superbia perdit consolationes et dulcedinem anime. et clausa est ianua per superbiam. Ideo. j. Pet. v. humilitamini sub potenti manu dei. subdit. quia superbus deus resistit humilibus autem dat gratiam. Secundum malum quod sequitur. quia persona superba ad instar aquile tota est pomposa. Primo in magnis manibus. Secundo in caudis. ecce aquila. Istis clausa est ianua paradisi. rostrum habent curuatum dicendo ego sum in magno genere. ego portauit timorem. Salomon. Vanitas vanitatum et omnia vanitas Eccl. j. Remedium quod habemus ad instar aquile. queramus lapidem fortis. Iste lapis est christus de quo David. lapidem quem reprobauerunt edificantes hic factus est in caput anguli. ps. cxvij. In isto lapide percutiamus rostrum considerando humilitatem christi. Practice. Si quis habet desiderium ascendendi ad dignitatem regnum et. Logita si christus voluit habere regnum dignitatem honores. et inuenies quod non. Idem de desiderio ornandi. Respicere si christus voluit ornari et vestiri. et inuenies quod trigintatibus annis percutauit eandem vestem pauperrimam. Idem de superbia in equis. mulis et. percutie petram que non quod voluit equitare nisi per necessitate in azino Zache. ix. et. Matth. xxij. Idem de superbia recipiendo vindictam. christum respice et videbis quod noluit se vindicare de inimicis licet esset magnus. immo dicit. Mater dimittit illis. quia nesciunt quid faciunt. De hoc autoritas David ps. cxxxvj. Beatus qui tenebit. scilicet humilitatem et allidet puulos suos scilicet motus superbie ad petram. id est. ad christum Tunc poterit recipe cibum anime. **S**ecunda virtus necessaria ad reformationem vite est liberalis pietas que ordinat hominem circa proximum quando de gratiis sibi a deo factis facit parte primo verbi gratia. Si deus facit tibi gratiam de intellectu iuua ignorantem ne erret vel decipiatur. Si es deuotus et timens deum et primus est per eccatorum dulciter corrigere ipsum. Si habes bonam eloquentiam. loquere per proximum qui nescit loqui. et. Sic facias de bonis temporalibus et corporalibus. Sit ueritas fortis et primo fit violentia defende. Si es nobilis vel miles potens in villa. defende viduas et pupillas qui persecutionem patiuntur. Idem de pecuniis da paupibus. Ecce quid est liberalis pietas benedictus qui sic reformat. Autoritas. Unusquisque sicut accepit gratiam in alterutrum illam ministrande sicut boni dispensatores multiformis gratiae dei. j. Pet. viij. Nota de hoc experimentum in natura de serpente probatum a philosophis. Nam quando serpens propter duriciem pellis non potest se bene mouere abstinet per multis dies. tandem ad strictum foramen dimittit pelle duram hic

Dñica infra octa. Epiphanie

Serpens significat psonam auaram dupli ratione. Prima quia deus dedit serpenti terram ad comedendū. ait domin⁹ deus ad serpentem. terram comedes omnibus diebus vite tue. **H**en⁹. iij. Hic auarus comedet terram. quia semper habet formam vel terram in ore suo loquendo de nudinis foris tē. Secunda ratio. quia serpentes nō incedunt recte sed serpendo tortuose. Idē de diuite auaro quādo paup homo venit ad eū vt mutuet sibi amore dei decē florenos. Si respondeat certe libenter amore vestri. modo incedit recte. Sed quando dicit. Ecce quādo veniet notarius dicetis q̄ sint duodecim. et ita poneat in carta. Ecce tortuosus. vel quādo recipit possessioes in pignore et interim recipit fructus. Ecce iniquitas vel quādo vēdit plus ppk solutionis dilatationē vel quādo emit pro minori precio pppter de narios promptos vel solutionis anticipationem. Ecce dolum. vel quādo obligat ad molenduz in suo molendino tē. De tali dicit scriptura sancta Cor tuum nō est rectum coram deo in felle amaritudinis et obligatione iniquitatis video te esse Act. viij. Ecce serpens cum duricia pellis q̄ nō potest se mouere ad opera misericordie et pietatis. Remedium ergo ad instar serpentis qui facit duo pmo abstinet et caro restringit. secundo transit p artum foramen et dimittit pelle. Ita debet facere usurarius. pmo debet abstinere ne decetero faciat usuras. iuxta consilium apostoli. Qui furabat iam nō furetur. magis autē laboret manib⁹ suis quod bonum est vt habeat vnde tribuat necessitatē patienti. ad Eph. iiij. Secūdo oportet ipsum transire p strictum foramen restitutionis dicunt aliqui. nō habeo de quo restituaz. credit q̄ ex quo nō habent pecunias supfluas q̄ non te neant restituere. vendatis. agrum. domum. vi neam. seu vasa argentea. Quoniam regula est theologorum et etiam iuristarum q̄ nō dimittit peccatum nisi ablatum restituatur. xiiij. q. vij. Si res. De restitutione sanctus Thomas pulchre et salubriter determinat. scđa scđe. q. lxij. qui in secūdo articulo dicit q̄ restituere est de necessitate salutis sicut etiā seruare iusticiā. Alius dicit. Ego ponam in testamento tē. Interim tu ibis ad infernum. Illi qui faciunt restitutionem saluantur solum. Restituatis et eritis reformati ad instar serpentis in vita vestra. De hoc autoritas. Expoliantes vos veterem hominem cum actib⁹ suis et inuenitis nouum hominem qui renouat in agnitionem dei s̄m imaginē eius qui creauit eū. ad Col. iij. Tertia virtus que facit reformatre creaturā est pura castitas que ordinat hominem erga corpus proprium. Si quis vixerit luxuriose de cetero corrigat et emendet se. Dic qđ est luxuria. Vir et uxor seruantes modum debitum nō faciunt luxuriam que sit peccatum mortale.

Sed omes alij qui volūt gustare tē. peccat mortaliter. Nam apostolus. Obsecro vos per misericordiam dei vt exhibeatis corpora vestra hostiam viuentem sanctam deo placentem rationabile obsequium vestrum. Nolite conformari huic seculo. sed reformamini in nouitate sensus vestri. ad Rhoma. xij. Nota ad propositum aliquod experimentum in natura de terra. Nam cū in hieme sit lutosā et steriles tandem in estate mūdat et fructificat. Idē de persona luxuriosa. quādo perdit calorem ignis diuini amoris et bonorum operum. amittit delectationes angelorum. et dat se delitijs porcorum. Sed quādo venit estas. scz calor amoris dei persona mundat et fructificat. Autoritas. Emitte spiritū tuū et creabūt et renovabis faciē terre. ps. ciij. Deo grās. De eadē dñica infra octa. Ephie. Sermo tertii

Deuſ diuīſit mē ſuram fidei. ad Rhoma. xij. Scindum q̄ apostolus Paulus voles nobis declarare dignitatem et excellētiam fidei christiane sup omes alias doctrinas dicit. Tantū nos habentes impositam nubem testium deponentes omē pondus et circūstās nos pctōr y patientiā curram⁹ ad ppositūnob certa mē aspiciētes in autore fidei et cōſūmatore iesum ad Heb. xij. Nota nubē i. testiū multitudinē testiū. Ex hac autoritate habetur q̄ licet ſint multi testes fidei catholice. tamen vnuſ est magiſter ſolus et doctor principalis. scz christus. Hic in ſcola vnuſ est magiſter pncipalis et doctor et bacalarij et repetitores. Sic in ſcola christianitatis vnuſ est doctor et magiſter pncipalis. scz christ⁹. Ideo dicit ipſe. Nolite vocari rabbi. i. magiſtri scz in fide catholica vnuſ est em̄ magiſter vester Matth. xxij. Apostoli autē ſolum fuerunt bacalarij et repetitores fidei. Ideo dicit aspiciētes in autorem fidei. id ē. inuentore et cōſūmatorez quia christus declarando fidem ipsam consummauit ſeu perfecti et confirmauit per miracula q̄ a ſolo deo poſſunt fieri et non per creaturem. omnes alie ſcientie ſeu doctrine mechanice habenti uentorem purum hominem vt ſunt ſeptem liberales artes. Idem de medicina et ceteris legib⁹. Idem de arte politica et iconomica. Hic fides catholicā eſt a ſolo christo primo inuentore. et principalior eſt fides catholicā et ſacra doctrina et theologia omnibus alij ſcientijs humanitus inuentis. vt dicit sanctus Tho. i. parte. q. ſ. arti. v. qđ probat et de ſpeculatiuis et practicis. de ſpeculatiuis probat tum propter certitudinem. tum propter materie dignitatem. de practicis vero probat ex parte finis. vnde concludit doctrinam ſacram ſm omnem modum digniorez eſſe alij ſcientijs ſupple humanitus inuentis. Quod confir-